

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΩΝ
“ Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ”

Είμαστε εις το «εμείς» και όχι εις το «εγώ». Και εις το εξής να μάθωμεν γνώσ' αν θέλωμεν να φτιάσωμεν χωρίον, να ζήσωμεν όλοι μαζί

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 144 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2017 • Τηλ. & Fax: 210 7654 555 • ΓΡΑΦΕΙΑ: Λ. ΚΑΡΕΑ 106, Τ.Κ.: 162 33
www.krokilio.gr • e-mail: krokilio.gr@gmail.com

«Το όμορφο Κροκύλειο στα χιόνια σκεπασμένο, έκλεισε το 'να μαγαζί και είναι λυπημένο»

Αυγέρως

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Αν και το 2016 δεν ήταν χρονιά Μακρυγιαννείων, ο Σύλλογος πραγματοποίησε στο χωριό αρκετές εκδηλώσεις που στόχο είχαν να καλύψουν όλα τα ενδιαφέροντα και τις ηλικίες. Αναλυτικότερα:

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΙΠΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μία ιδιαίτερα σημαντική εκδήλωση πραγματοποιήσε ο Σύλλογός μας την Παρασκευή 12η Αυγούστου 2016 στο σχολείο του Κροκυλείου, που είχε δύο σκέλη:

- Τα εγκαίνια έκθεσης για το βιβλίο και τον τύπο της Δωριδας, της Δωρικής Αδελφότητας που φιλοξενήθηκε για λίγες μέρες στη μεγάλη αίθουσα του σχολείου
- Την ομιλία του κ. Νισήμ Μπενεμαγιώρ, εγγονού του ραβίνου Αθηνών Ηλία Μπαρζιλιά, που κατέφυγε στο Κροκύλειο τον χειμώνα 1943-44

Έκθεση βιβλίου & Τύπου Δωριδας

Το υλικό της έκθεσης που συγκεντρώθηκε με πρωτοβουλία της Δωρικής Αδελφότητας και την συνδρομή Συλλόγων και Κοινοτήτων από όλη τη Δωριδα, παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στις 30 Ιουλίου στο Ευάλιο στα πλαίσια του Αναπτυξιακού Συνεδρίου της Δωρικής Αδελφότητας. Ο Σύλλογος

Κροκυλιωτών, όταν έμαθε για την πρωτοβουλία θέλησε αμέσως να φιλοξενησει και να παρουσιάσει την αξιόλογη αυτή προσπάθεια. Η Δωρική Αδελφότητα ανταποκρίθηκε θετικά και έτσι αρχές του Αυγούστου πάρα πολλές κούτες με υλικό μεταφέρθηκαν στο χώρο του σχολείου, ο οποίος κυριολεκτικά κατακλύστηκε με ιστορικά, λαογραφικά βιβλία, εφημερίδες και έντυπα από όλα τα χωριά. Πολλά από αυτά μάλιστα, ιδιαίτερα σπάνια και η έκθεσή τους αποτέλεσε μία μοναδική ευκαιρία για κάποιους να έρθουν για πρώτη φορά σε επαφή μαζί τους. Η παρουσίαση του υλικού έγινε ανά χωριό πάνω σε πάγκους στήθηκαν με επιμέλεια στη μεγάλη αίθουσα.

Στο περίπτερο του χωριού μας, ο Σύλλογος παρουσίασε βιβλία σχετικά με το χωριό ή γραμμένα από Κροκυλιώτες, καθώς και όλο το αρχείο των εφημερίδων «ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ». Το συγκεκριμένο υλικό προτίθεται μάλιστα να το ψηφιοποιήσει και να αναρτήσει σύντομα στην ιστοσελίδα του. Οι εφημερίδες του χωριού, με το πρώτο φύλλο να ξεκινάει από το 1983, συγκέντρωσαν όπως ήταν φυσικό το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των Κροκυλιωτών. Την έκθεση παρουσίασε από πλευράς Δωρικής Αδελφότητας, το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της και πρωτοεργάτης της συγκέντρωσης και καταγραφής του υλικού ο

κ. Γεώργιος Καλαντζής, που μίλησε για την προσπάθεια αυτή αλλά και την πρόθεση να καταρτιστεί ένας ηλεκτρονικός κατάλογος που θα περιλαμβάνει όλο το υλικό και θα βρίσκεται στη διάθεση όλων ενδιαφερομένων. Η έκθεση παρέμεινε ανοικτή στο κοινό τα απογεύματα για λίγες ακόμα ημέρες, μέχρι τις 15 Αυγούστου.

Η ομιλία του κ. Νισήμ Μπενεμαγιώρ

Ήταν χειμώνας του 1943-44, όταν ο ραβίνος Αθηνών Ηλία Μπαρζιλιά μαζί με την γυναίκα του και την μονακριβή κόρη του και την βοήθεια του Ε.Α.Μ., κατέφυγε στο Κροκύλειο, αφού πρώτα είχε φροντίσει να εξαφανίσει τις λίστες ονομάτων της εβραϊκής κοινότητας που του ζητούσε η Γκεστάπο και είχε παροτρύνει τα μέλη της να διαφύγουν προς πάσα κατεύθυνση. Η ιστορία ήταν γνωστή μόνο σε λίγους παλιούς Κροκυλιώτες, ο εντοπισμός όμως στο περιοδικό ΧΡΟΝΙΚΑ (Όργανο του Κ.Ι.Σ. ΑΦ104, 1989), ενός αποσπάσματος από την έκθεση του Συνταγματάρχη ε.α. Δημήτρη Δημητρίου (με το αντάρτικο όνομα Νικηφόρος) «Η συμμετοχή των Εβραίων στην Εθνική Αντίσταση», ήρθε να επιβεβαιώσει το γεγονός και να δώσει μερικές ακόμα πληροφορίες για την περίοδο εκείνη. Σύμφωνα με το απόσπασμα αυτό (το

αναδημοσίευσάμε στο φύλλο 141, Δεκέμβριος 2015 και στην ιστοσελίδα μας), το Κροκύλειο θεωρήθηκε ασφαλές καταφύγιο απομακρυσμένο από τους Γερ-

μανούς και η οικογένεια του ραβίνου προωθήθηκε εκεί με μουλάρια και την βοήθεια οργανώσεων του ΕΑΜ. Μαθαίνουμε επίσης πως τακτοποιήθηκαν σε ένα καλό σπίτι με ξύλα για το τζάκι και τρόφιμα, στα πλαίσια φυσικά των δυνατοτήτων του χωριού. Αρχές του 1944, ο Συνταγματάρχης βρίσκεται στο Κροκύλειο και μετά από ομιλία του σε καφενείο, γνωρίζει τον ραβίνο, ο οποίος τον ενημερώνει για την βαριά ασθένεια της κόρης του. Ο συνταγματάρχης τους βοηθάει στέλνοντας ένα φορτίο (έως 80 οκάδες) με τρόφιμα και στην επόμενη επίσκεψή του στο χωριό διαπιστώνει μεγάλη βελτίωση στην υγεία της κόρης και την συμπαράσταση των Κροκυλιωτών στην οικογένεια του ραβίνου, ο οποίος τον ευγνωμονεί. Η έκθεση του Συνταγματάρχη, έδωσε στο Σύλλογο την ευκαιρία να καταγράψει αλλά και να προβάλει μία σχετικά άγνωστη αλλά σημαντική σελίδα της σύγχρονης ιστορίας του χωριού μας. Μαρτυρίες που ακολούθησαν την αρχική δημοσίευσή της, μας πληροφόρησαν ότι το σπίτι που έμενε ο ραβίνος ήταν το γωνιακό στην πλατεία - της «Καστανούς» ότι ο ιατρός που φρόντισε την κόρη

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Κυριακή 5 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε η ετήσια τακτική γενική συνέλευση του Συλλόγου στον Καρέα με μικρή για άλλη μία χρονιά προσέλευση. Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης στην οποία προήδρευσε ο Κώστας Γραβάνης, έγινε ο διοικητικός και οικονομικός απολογισμός του Συλλόγου. Ο Πρόεδρος κ. Ευάγγελος Γραββάνης παρουσίασε το έργο του Συλλόγου για το 2016, το οποίο συνοπτικά ήταν:

- Οι εκδηλώσεις οι περισσότερες από τις οποίες έγιναν στο χωριό και οι οποίες αναλυτικά αναφέρονται τόσο στην εφημερίδα όσο και στην ιστοσελίδα του Συλλόγου.
- Η λειτουργία του Λιβαδιού και του Παζαριού.
- Ο εμπλουτισμός της ιστοσελίδας του Συλλόγου www.krokilio.gr.
- Η δημιουργία ενός 3ου hotspot για το ασύρματο internet του χωριού.
- Οι εργασίες αναβάθμισης στο Λιβάδι και στο Δημοτικό Σχολείο.

Επίσης έγινε αναφορά στο έργο του Ιδρυματος Τσώρη και στις δυσκολίες που αντιμετώπισε στη λειτουργία του από τον θάνατο του τ. προέδρου του Ξενοφών Τσώρη, μέχρι την προσωρινή δικαστική διαταγή αντικατάστασής του από τον κ. Δημήτριο Καραστάθη από την Πενταγιού.

Η Γενική Συνέλευση πήρε επίσης δύο αποφάσεις:

1. Την παραχώρηση του δικτύου wi-fi στην Κοινότητα του χωριού μετά από γραπτό αίτημα που έγινε από τον Εκπρόσωπο κ. Κ. Αυγερόπουλο, προκειμένου να επιλυθούν τεχνικά προβλήματα συντήρησης.

2. Την πραγματοποίηση έκτακτης Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου στο Κροκύλειο με ευρεία συμμετοχή του κόσμου.

Στη συνέχεια έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και η συνέλευση έκλεισε με την κοπή της βασιλόπιτας. Το Διοικητικό Συμβούλιο συγκροτήθηκε τελικά σε σώμα την Παρασκευή 11 Μαρτίου 2017 ως εξής:

Πρόεδρος: **Βαγγέλης Γραββάνης**
Αντιπρόεδρος: **Δημήτρης Μαυραγάνης**
Γεν. Γραμματέας: **Μάκης Τριαντόπουλος**
Ταμίας: **Νίκη Σαϊτή**
Μέλη: **Γιάνα Λούη**
Φρόσω Δεληγιώργη
Κώστας Σαϊτής

Το νέο ΔΣ ξεκίνησε άμεσα τις εργασίες του και μετά από συναρτήσεις που είχε με τον Δήμαρχο Δωριδας κ. Γεώργιο. Καπεντζώνη και τον Αντιπεριφερειάρχη Φωκίδας κ. Ευάγγελο Κατσαγούνο, αποφάσισε να πραγματοποιήσει τις εκδηλώσεις Μακρυγιάννεια 2017, με την συμμετοχή του Δήμου και της Περιφέρειας το προσεχές καλοκαίρι. Στις προτεραιότητες επίσης του νέου ΔΣ είναι και η διάνοιξη του μονοπατιού στο κεντρικό ρέμα του χωριού, έργο για το οποίο έχει ενδιαφερθεί να χρηματοδοτήσει ο ευεργέτης του Συλλόγου κ. Κων/νος Μακρυκώστας. Για την καλύτερη αλλά και ποιο άμεση επικοινωνία με τα μέλη του, ο Σύλλογος επεκτάθηκε δυναμικά και στα κοινωνικά δίκτυα δημιουργώντας τις σελίδες «Σύλλογος Κροκυλιωτών Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» σε facebook και google+.

Η ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Ένα βασικό μέσο επικοινωνίας του Συλλόγου είναι πλέον η ιστοσελίδα του www.krokilio.gr, η οποία συνεχώς εμπλουτίζεται και ενημερώνεται. Επίσης τα κοινωνικά δίκτυα προφέρουν νέες δυνατότητες επικοινωνίας για τον λόγο αυτό δημιουργήσαμε την επίσημη σελίδα στο facebook «Σύλλογος Κροκυλιωτών "Ο Μακρυγιάννης"», μέσα από την οποία αναπτύσσεται δυναμική επικοινωνία με τα μέλη και προβάλλεται η δραστηριότητα του Συλλόγου και οι ομορφιές και η ιστορία του χωριού μας. Τα νέα ηλεκτρονικά μέσα αυτά αν και πολύ καλά, δεν καλύπτουν όλους τους χωριανούς που συνεχίζουν να αναζητούν την έντυπη έκδοση της εφημερίδας. Η παρούσα εφημερίδα, είχε αυξημένη ύλη αφού λόγω κάποιων προσωπικών θεμάτων του προέδρου του Συλλόγου δεν κατέστη δυνατή η έγκαιρη έκδοση των δύο προηγούμενων φύλλων με αποτέλεσμα κάποια θέματα να μεταφερθούν στο παρόν φύλλο. Ζητούμε συνγνώμη και ελπίζουμε πως η κυκλοφορία θα ομαλοποιηθεί στη συνέχεια.

Όσοι παρακολουθούν τα οικονομικά του Συλλόγου, γνωρίζουν πως τα τελευταία χρόνια η λειτουργία της εφημερίδας εμφανίζεται έντονα ζημιόγωνα, ενώ την περασμένη χρονιά παρατηρήθηκε νέα επιδείνωση των εσόδων του Συλλόγου από συνδρομές. Εάν δεν ανατραπεί η πορεία αυτή, η εφημερίδα ενδέχεται την επόμενη χρονιά να διακόψει την έντυπη κυκλοφορία της. Αντιλαμβανόμαστε το δύσκολο οικονομικό περιβάλλον και το ότι η πληρωμή της συνδρομής μπορεί για κάποιους να μοιάζει πολυτέλεια αλλά πιστεύουμε πως οι περισσότερες οικογένειες είναι σε θέση να καταβάλλουν το μικρό αυτό ετήσιο τίμημα προκειμένου να στηρίξουν την προσπάθεια του Συλλόγου να κρατήσει το έντυπο ζωντανό.

Για το λόγο αυτό καλούμε όλα τα μέλη μας, να καταθέσουν στο λογαριασμό της ALPHA BANK (IBAN: GR 84 0140 1400 1400 0200 2010 224) τη συνδρομή τους, ή όποιο ποσό μπορούν να διαθέσουν προς ενίσχυση του Συλλόγου.

Τα νέα του Ιδρύματος Τσώρη

Όπως είναι γνωστό στους περισσότερους Κροκυλιώτες, το Ίδρυμα Υποτροφιών Αναστασίου Τσώρη αποτελεί κληροδότημα του Αναστασίου Ιωάννη Τσώρη, πρώτου προέδρου του Συλλόγου Κροκυλιωτών "Ο Μακρυγιάννης" με καταγωγή από την Πενταγιά. Σκοπός του Ιδρύματος (έτος ίδρυσης 1982) είναι η χορήγηση υποτροφιών για σπουδές στο εξωτερικό, σε σπουδαστές καταγόμενους κατά κύριο λόγο από το Κροκύλειο και την Πενταγιά.

Το Ίδρυμα διοικείται από τριμελές Διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από τους Προέδρους των Συλλόγων Κροκυλιωτών και Πενταγιωτών. Τρίτο μέλος του ΔΣ του Ιδρύματος και Πρόεδρός του από την ίδρυσή του, υπήρξε βάσει καταστατικού ο Πενταγιώτης δικηγόρος Ξενοφώντας Τσώρης, ο οποίος απεβίωσε στις 8/11/15. Η απουσία πρόβλεψης διαδικασίας αντικατάστασής του, είχε ως αποτέλεσμα να προκληθεί πολύμηνη αναστολή στη λειτουργία του Ιδρύματος, που τα τελευταία χρόνια είχε να επιδείξει τη χορήγηση υποτροφιών σε πολλά παιδιά της περιοχής μας. Για την αντικατάσταση ακολούθησαν αρκετές διαδικασίες, ώσπου τελικά εκδόθηκε προσωρινή δικαστική διαταγή, η οποία ορίζει ως αντικαταστάτη του θανόντος Προέδρου, το Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου Πενταγιωτών, Δημήτρη Καραστάθη. Έτσι η νέα συγκρότηση του ΔΣ του Ιδρύματος έγινε στις 11/10/16 ως εξής:

- Πρόεδρος: **Δημήτρης Καραστάθης**
Γραμματέας Συλλόγου Πενταγιωτών
- Γραμματέας: **Ευάγγελος Γραββάνης**
Πρόεδρος Συλλόγου Κροκυλιωτών
- Ταμίας: **Στυλιανός Τσιώρης**
Πρόεδρος Συλλόγου Πενταγιωτών.

Το νέο ΔΣ προχώρησε άμεσα στη χορήγηση των δύο καθυστερημένων υποτροφιών της ακαδημαϊκής χρονιάς 2014-15, ύψους 4.000€. Οι δύο υποτροφίες που επιλέχθηκαν μεταξύ 10 αιτήσεων είναι της **Σανιδά Ιωάννας**, με πτυχίο Ηλεκτρολόγου Μηχανικού και Μηχανικού Υπολογιστών του Παναγιώτη και της Ελένης Αρμάου με καταγωγή από το Κροκύλειο και της **Χριστοδούλου Αθηνάς**, του Κων/νου και της Ιωάννας Σερμέα, με πτυχίο Οδοντιατρικής με καταγωγή από την Αρτοτίνα. Το Ίδρυμα προκηρύσσει αυτό το διάστημα τις υποτροφίες για τα ακαδημαϊκά έτη 2015-16 και 2016-17 και προσεχώς θα προχωρήσει σε τροποποίηση του καταστατικού του, που να προβλέπει τη διαδικασία εκλογής και του τρίτου μέλους. Τέλος για την αλληλογραφία του Ιδρύματος, δηλώθηκε ως διεύθυνση επικοινωνίας η έδρα του Συλλόγου μας στον Καρέα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

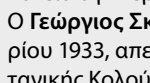
ΠΕΝΘΗ

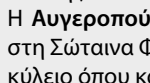
Η **Λαμπρινή Περρίκου** (Μπακαρέζου), που γεννήθηκε στο Κροκύλειο το 1921, απεβίωσε στις 8 Αυγούστου 2016 στην Αθήνα. Η ταφή της έγινε στο νεκροταφείο Αγίων Αναργύρων παρουσία συγγενών και φίλων.

Ο **Γεώργιος Γραββάνης**, που γεννήθηκε στο Κροκύλειο στις 28 Μαρτίου 1934, απεβίωσε στις 26 Αυγούστου 2016 στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη στο χωριό. Διετέλεσε δάσκαλος στο Κροκύλειο την περίοδο 1963 - 1971.

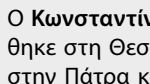
Ο **Γεώργιος Σκούρας** που γεννήθηκε στο Κροκύλειο στις 14 Ιανουαρίου 1933, απεβίωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2016 στο Langley της Βρετανικής Κολούμπια (έξω από το Βανκούβερ) στον Καναδά.

Η **Αυγεροπούλου Μάνθα** που γεννήθηκε στις 17 Αυγούστου 1925 στη Σώτωνα Φωκίδος, απεβίωσε στις 13 Σεπτεμβρίου 2016 στο Κροκύλειο όπου και κηδεύτηκε την ίδια ημέρα.

Η **Παναγιώτα γ. Γεωργίου Γραββάνη**, το γένος Ζαχαρία Στούμπου, που γεννήθηκε στο Κροκύλειο στις 19 Απριλίου 1923, απεβίωσε τις 30 Σεπτεμβρίου 2016 και κηδεύτηκε στο αγαπημένο της χωριό. Την αποχαιρέτησαν τα παιδιά της Κώστα και Ρένα Γραββάνη, Κούλα και Θεοδωρή Τσαλκίδη, τα εγγόνια Γιώργος και Βασίλης Γραββάνης, Γιάννης και Γιώργος Τσαλκίδη, τα αδέρφια της Ιωάννα Δημοπούλου και Ηλίας Στούμπος, δισέγγονα, κλπ.

Ο **Κωνσταντίνος Αρμάος** του Χρήστου και της Ειρήνης που γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1946, απεβίωσε στις 11 Νοεμβρίου 2016 στην Πάτρα και κηδεύτηκε το Σάββατο 13/11/2016. Υπήρξε ιατρός με ειδικότητα στην ψυχιατρική και ψυχοθεραπεία και πρωτοπόρος στην αποκατάσταση εξαρτημένων από ουσίες ατόμων (ΚΕΘΕΑ). Την τελευταία εικοσαετία δραστηριοποιήθηκε στο ιδρυθέν τμήμα ψυχιατρικής του ΙΚΑ Πατρών. Τον αποχαιρέτησαν η μητέρα του Ειρήνη τα αδέρφια του Φώτης και Δημήτρης, η γυναίκα του Ευαγγελία και οι γιοι του Χρήστος και Ανδρέας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου συλλυπείται θερμά την οικογένεια των εκλιπόντων.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Η **Μπούτσικου Πολυξένη** του Ιωάννη εισήχθη στο Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η **Παγώνη Βασιλική** του Μιλτιάδη και της Ειρήνης εισήχθη (2η σε σειρά) στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (Βόλος).

Η **Μπαρμπούτη Βασιλική** του Κωνσταντίνου εισήχθη Μηχανικός Πληροφορικής Τ.Ε. στο ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδος.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου συγχαίρει όλους τους επιτυχόντες.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

α) εις μνήμην Γεωργίου Π. Γραββάνη	500€
Οικογένεια Σταθόπουλου Παναγιώτη	100€
Οικογένεια Σταθόπουλου Γεώργιου	100€
Οικογένεια Κωνσταντίνου Καρλαύτη	100€

Σταυρόπουλος Παντελής	100€
β) εις μνήμην Παναγιώτας Γ. Γραββάνη	
Οικογένειες Κώστα/Ρένα Γραββάνη & Θεοδωρή/Κούλα Τσαλκίδη	100 €
Οικογένεια Κώστα και Τάσα Γκάνου	50 €
Οικογένεια Μαρίας Παπάζογλου	50 €
Οικογένεια Κώστα και Αναστασία Μακρή	50 €
Οικογένεια Ηλία Στούμπου	150\$USA
γ) εις μνήμην Παπακωνσταντίνου Βιολέτας	
Παντελής Σταυρόπουλος	100€
δ) Ο Περγίγκας Ευάγγελος προσέφερε 200€ για τους σκοπούς του Συλλόγου	

Το ΔΣ του Συλλόγου, τους ευχαριστεί θερμά όλους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

α) Η Μαίρη Γραββάνη και τα τέκνα της Παρασκευάς και Βαγγέλης προσέφεραν στην μνήμη του συζύγου και πατέρα **Γεωργίου Γραββάνη**, εκατόν πενήντα ευρώ (150€) στον Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου.

β) Επίσης εις μνήμην **Παναγιώτας Γ. Γραββάνη**, προσέφεραν προς τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Κροκύλειο υπέρ της Αγιογράφησης του Ναού.

Οικ. Ραούφ και Χριστίνα Γκάλη	100 €
Οικ. Κώστα/Ρένα Γραββάνη & Οικ. Θεοδωρή/Κούλα Τσαλκίδη	100 €
Οικ. Κούλα Τηνιακού	50 €
Οικ. Παναγιώτας Γ. Πάνου	50 €
Οικ. Κωνσταντίνου και Αναστασίας Μακρή	50 €
Ευφροσύνη Γραββάνη	50 \$ USA

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τους ευχαριστεί θερμά όλους

Λίγα λόγια, σαν ελάχιστο «φόρο τιμής», στον αγαπητό μας Δάσκαλο.

Με μεγάλη λύπη πληροφορηθήκαμε το θάνατο του Δασκάλου μας, φίλου και συγγενή, του **Γιώργου Π. Γραββάνη**.

Άξιος συνεχιστής της μεγάλης παράδοσης των Κροκυλιών Δασκάλων. Με πόση περηφάνια, απαντούσα πολλές φορές όταν με ρωτούσαν απλοί άνθρωποι σε διάφορα χωριά και πόλεις της Ρούμελης, τον Δάσκαλο το **Γιώργο Γραββάνη** τι τον έχεις...!

Στο πρόσωπό του η λέξη «δάσκαλος» βρήκε το βαθύ παιδαγωγικό νόημα της. Την απόλυτη έκφρασή της. Είχε την τύχη να ασχοληθεί επαγγελματικά, μ' ό,τι πολυτιμότερο διαθέτει αυτός ο τόπος τα παιδιά του. Δίδαξε και Διεύθυνε σχολεία στην Επαρχία και την Αθήνα. Και το κυριότερο ήταν ένας από εκείνους της εποχής του, που με την παρουσία και δράση του άνοιξαν νέους ορίζοντες στην ελληνική εκπαίδευση.

Δεν υπήρξε, όμως, δάσκαλος μόνον για τους μαθητές και τους συναδέλφους του. Γι' αυτό και ΔΑΣΚΑΛΟ τον αποκαλούσαν όλοι στο δρόμο, στην αγορά, στο καφενείο, στην γειτονιά, στις πόλεις και τα χωριά που ζήσε. Υπήρξε ο εκπαιδευτικός που συνδύαζε την παιδαγωγική ευγένεια με την παιδαγωγική χάρη. Μας μεταλαμπάδευσε την αγάπη για το χωριό μας το Κροκύλειο, την αγάπη για τον γείτονα, τον συγγενή, τον χωριανό, τον άνθρωπο. Θα θυμόμαστε πάντα τον ευγενή του λόγο, το χαμόγελό του, την ομορφιά και την ακτινοβολία της προσωπικότητάς του.

Φεύγει πλήρης ημερών, αφήνοντας να σημαντική παρακαταθήκη για όλους μας. Κυρίως, όμως, αφήνει ένα τιμημένο όνομα στα παιδιά και τα εγγόνια του. Εύχομαι στην σύζυγο του Μαίρη, στους γιους του Παρασκευά και Βαγγέλη, στις νύφες του και στα εγγόνια του Γιωργή και Χάννα, ο Θεός να σας χαρίζει υγεία να τον θυμάστε και για τον μακαριστό μας **Γιώργο**, ας αναπαύσει την ψυχή του!

Αιώνια του η μνήμη!

Κώστας Γραββάνης

ΤΟ
ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

Τρίμηνη Έκδοση του Συλλόγου
Κροκυλιωτών
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Λεωφόρος Καρέα 106, 162 33 Καρέας
Τηλ. & Fax: 210 7654 555 - 6977 305956

Σύνταξη:
Δ.Σ. Συλλόγου

Υπεύθυνος προς το Νόμο:
ΓΡΑΒΒΑΝΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Εμβάσματα Εσωτερικού - Εξωτερικού
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΩΝ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ALPHA BANK:
140-00-2002-010224
BIC: CRBAGRAAXXX
IBAN: GR84 0140 1400 1400 0200 2010 224

Συνδρομές:
Εσωτερικού: 20 Ευρώ
Εξωτερικού: 30 \$ ΗΠΑ ή 40 CAD

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
G. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

B. Ηπειρού 24, 121 33 Περιστερί, Αθήνα
Τηλ.: 210 5710 199, Fax: 210 8250 636
info@nikolaouarts.gr • www.nikolaouarts.gr

ΙΔΡΥΜΑ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΣΩΡΗ
(Γραφ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΩΝ «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»)
Λεωφ. Καρέα 106, ΤΚ 162 33 ΑΘΗΝΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Το ΔΣ του Ιδρύματος υποτροφιών Αναστασίου Τσώρη, σύμφωνα με τις διατάξεις της από 4/4/71 διαθήκης του Αναστ. Τσώρη, το άρθρο 56 παρ.1, εδάφιο α του νόμου 4182/2013, το άρθρο 33 του Κανον. Διατάγματος 18/23-8-1941, κατά το μέρος που δεν αντίκειται στο άρθρο 56 του νόμου 4182/2013

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ

την πλήρωση χωρίς διαγωνισμό:

- δύο θέσεων υποτρόφων για το ακαδημαϊκό έτος 2015-2016 και
- δύο θέσεων υποτρόφων για το ακαδημαϊκό έτος 2016-2017

για μεταπτυχιακές σπουδές σε συγκεκριμένο Πανεπιστήμιο της αλλοδαπής χωρίς περιορισμό κλάδου σπουδών. Η εκλογή θα γίνει στην Αθήνα και στην έδρα του Ιδρύματος, από το ΔΣ τούτου, μεταξύ των διακρινομένων περισσότερο από άποψης βαθμολογίας στο πτυχίο τους υποψηφίων υποτρόφων και θα προτιμηθεί εκείνος που κατάγεται από τη Ρούμελη και ιδιαίτερα από τις πρώην κοινότητες Πενταγιωτών και Κροκυλιωτών και ήδη τα αντίστοιχα τοπικά διαμερίσματα Πενταγιωτών και Κροκυλιωτών Φωκίδας, του Δήμου Δωρίδας.

Καλούνται οι ενδιαφερόμενοι χωρίς διάκριση φύλλου, μέχρι 45 μέρες από την ημερομηνία δημοσίευσης της προκήρυξης, να υποβάλλουν προς το ΔΣ του Ιδρύματος δικαιολογητικά από τα έτη φοιτήσεως τους στο εξωτερικό ως ακολούθως:

1. Αίτηση στην οποία να αναγράφεται η χώρα, ο κλάδος σπουδών και το πανεπιστήμιο στο οποίο επιθυμεί να σπουδάσει ή σπούδασε ο ενδιαφερόμενος
2. Πιστοποιητικό Ελληνικής ιθαγένειας ή καταγωγής
3. Πτυχίο αποφοίτησης από Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα (ΑΕΙ και ΤΕΙ) της χώρας, με βαθμό άριστα η λίαν καλώς.
4. Υπεύθυνη δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν.1599/86 ότι ο ενδιαφερόμενος δε λαμβάνει γι' τον αυτό κλάδο σπουδών, άλλη υποτροφία

από άλλη πηγή ή από το Ίδρυμα και ότι δεν έχασε παρόμοια υποτροφία από υπαιτιότητα του.

5. Πρόσφατο απόσπασμα ποινικού μητρώου (όχι πέραν των τριών μηνών).

6. Ληξιαρχικές πράξεις γεννήσεως του υποψηφίου υποτρόφου, των φυσικών γονέων του και των κατ' ευθείαν γραμμής ανιόντων τους για την τεκμηρίωση της καταγωγής. Παρόμοιες πράξεις θα πρέπει να προσκομίσει για τους θετούς γονείς του, εφ' όσον η υιοθεσία έγινε πριν από την υποβολή της αιτήσεως του για λήψη της υποτροφίας.

7. Υπεύθυνη δήλωση, σύμφωνα με τον Ν.1599/86 ότι ο ενδιαφερόμενος γνωρίζει με επάρκεια την γλώσσα της χώρας στην οποία επιθυμεί να σπουδάσει, ότι έχει εγγραφεί ή έχει εξασφαλισμένη τη συναίνεση του Πανεπιστημίου της αλλοδαπής για την εγγραφή του ή οποιοδήποτε δημόσιο έγγραφο του Πανεπιστημίου θεωρημένο από τον Έλληνα πρόξενο του τόπου του Πανεπιστημίου ότι εφοίτησε στο Πανεπιστήμιο κατά τα ως άνω ακαδημαϊκά έτη, και ότι υπόσχεται να προσκομίσει στο Ίδρυμα σχετική βεβαίωση του Πανεπιστημίου, σε επίσημη μετάφραση του Υπουργείου Εξωτερικών, στην οποία να περιέχονται και τα έτη σπουδών που απαιτούνται για τη λήψη διπλώματος.

8. Σύντομο βιογραφικό σημείωμα του υποψηφίου, στο οποίο να αναγράφεται η οικογενειακή και περιουσιακή κατάσταση αυτού και των γονέων του.

Η διάρκεια της κάθε υποτροφίας είναι για ένα έτος και το ποσό αυτής ανέρχεται στα 4.080€ (340€x12) το οποίο θα καταβληθεί εφάπαξ, όπως ορίζουν οι αποφάσεις του ΔΣ του Ιδρύματος, και μετά την έγκριση του Υπουργού Οικονομικών. Στο ποσό της χορηγίας δεν περιλαμβάνονται τα οδοιπορικά έξοδα μετάβασης και επιστροφής του υποτρόφου. Η χορήγηση της υποτροφίας γίνεται και μετά τη λήξη του ακαδημαϊκού έτους περαιώσεως της φοίτησης για την οποία χορηγήθηκε η υποτροφία.

Η υποβολή φακέλων μπορεί να γίνει είτε ταχυδρομικώς στο όνομα του Γραμματέα, είτε δια χειρός μετά από τηλεφωνική επικοινωνία. Υπόδειγμα αίτησης μπορείτε να ζητήσετε να σας αποσταλεί με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Για περισσότερες πληροφορίες: κ. **Στυλιανός Τσιώρης** τηλ: 6944317320, κ. **Καραστάθης Δημήτριος** τηλ: 2109915659, κ. **Ευάγγελος Γραββάνης** τηλ: 6977305956 (e-mail: vagravvani@gmail.com).

ΜΙΛΤΟΣ Γ. ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ

ο Εύζωνας, ο Ρουμελιώτης, ο Αθηναίος, ο Θεατράνθρωπος

Ο Μιλτιάδης Γ. Λιδωρικής (1871-1951) γεννήθηκε στο Κροκύλειο και υπήρξε διακεκριμένος θεατρικός συγγραφέας και πολιτικός. Ήταν δε εγγονός του αδερφού του Αθανάσιου Λιδωρικής - Σκαρλάτου (σφραγιδοφύλακα του Αλή Πασά). Διετέλεσε βουλευτής Δωριδας και διευθυντής της Βουλής. Έργα του παίχτηκαν από τους θιάσους της Κυβέλης και του Κοτοπούλη. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο των Αθηνών. Εξελέγη βουλευτής Δωριδας, το 1906 και επανεξελέγη το 1910. Πήρε μέρος στους Βαλκανικούς Πολέμους, αποτυπώνοντας με γλαφυρότητα τις αναμνήσεις του από τον πόλεμο στα έργα του. Υπήρξε προσωπάρχης του Βασιλικού Θεάτρου επί δύο δεκαετίες και μετά το 1930 καθηγητής της Δραματικής Σχολής στο Εθνικό Θέατρο. Ήταν από τους ιδρυτές της Εταιρείας Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. Πέρα από θεατρικά έργα, έγραψε και επιθεωρήσεις. Απεβίωσε από περιτονίτιδα το 1951 και κηδεύτηκε με δαπάνες του Βασιλικού Θεάτρου. Γιος του ήταν ο επίσης θεατρικός συγγραφέας, Αλέκος Λιδωρικής.

Πριν από αρκετούς μήνες, ο εγγονός του Μίλτος Α. Λιδωρικής, εξέδωσε ένα βιβλίο με τίτλο «ΜΙΛΤΟΣ Γ. ΛΙΔΩΡΙΚΗΣ ο Εύζωνας, ο Ρουμελιώτης, ο Αθηναίος, ο Θεατράνθρωπος» το οποίο έφτασε στα χέρια μας από τον γιο του συγγραφέα Αλέκο Μ. Λιδωρική τον οποίο και ευχαριστούμε πολύ, γιατί μας φέρνει σε επαφή με το σημαντικό έργο και την ενδιαφέρουσα ζωή ενός Κροκυλιώτη που αγνοούσαμε. Δυστυχώς ο συγγραφέας, άνθρωπος βαθιά καλλιεργημένος, με κοινωνική και πνευματική προσφορά απεβίωσε πρόσφατα. Πρόλαβε όμως να αφήσει ένα ντοκουμέντο για τον παππού του, έναν «δικό μας» πατριώτη που αξίζει να γνωρίσουμε καλύτερα.

Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου διαβάζουμε: «Μέσα από τη διαδρομή του Μιλτιάδη Γ. Λιδωρική (1871-1951) και της οικογένειάς του ιχνηλατείται μία ολόκληρη εποχή. Πρόσωπα, τόποι, γεγονότα. Από το Κροκύλειο της Δωριδας και τα Γιάννενα του Αλή πασά, στην Αθήνα, που από χωριό προσπαθούσε να γίνει πρωτεύουσα. Από τον Καποδίστρια, τον Όθωνα και την Αμαλία, στη Βασιλεία, στον Χαρίλαο Τρικούπη και τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Από τους Βαλκανικούς πολέμους στον Διχασμό. Από την Επιθεώρηση στο Αρχείο Δράμα και στην Επίδαυρο. Ένα βιβλίο για μια ενδιαφέρουσα περιήγηση.»

Για όποιον ενδιαφέρεται το βιβλίο διατίθεται από τα βιβλιοπωλεία BookLoft (Πατριάρχου Ιωακείμ 44) και Free Thinking Zone (Σκουφιά 64). Ακολουθεί το πρώτο κεφάλαιο του βιβλίου με τίτλο «Ο Εύζωνας» το οποίο ο συγγραφέας πριν πεθάνει, είχε την καλοσύνη να παραχωρήσει στην εφημερίδα του χωριού μας.

Ο Εύζωνας

Σε χειρόγραφο, στα λιγοστά κατάλοιπα του παππού μου που έχω στην κατοχή μου, η Κοινότητα Κροκυλείου πιστοποιεί ότι «ο Μιλτιάδης Λιδωρικής είναι πολίτης Έλληνα απολαμβάνων της Ελληνικής Ιθαγένειας ως γεννηθείς εντός του Ελληνικού Κράτους εκ γονέων όντων πολιτών Ελλήνων κατά τον χρόνον της γεννήσεώς του και είναι εγγεγραμμένος εν τω Μητρώω των αρρένων της Κοινότητος Κροκυλείου υπ' αύξοντα αριθμό 182 και έτος γεννήσεως 1873».

Ποτέ δεν μου είχε μιλήσει ο παππούς μου για το Κροκύλειο. «Είμαστε Ρουμελιώτες, μου έλεγε, Λιδωρικοίτες!». Κι όμως το Κροκύλειο, όπως αναφέρεται ο συγγραφέας Αναστάσιος Γούδας (1816-1882) στο πολύτομο έργο του «Βίο παράλληλοι των επί αναγεννήσεως της Ελλάδος διαπρεψάντων ανδρών», είναι ο τόπος καταγωγής της οικογένειας Λιδωρική (σημ.: όταν γράφω Γούδας αναφέρομαι στο έργο αυτό).

Το Κροκύλειο έχει μείνει γνωστό και ως «το χωριό του Μακρυγιάννη», αφού ο Στρατηγός εκεί γεννήθηκε. Με τον Μακρυγιάννη η οικογένεια Λιδωρική έχει στενούς δεσμούς, γιατί στα πολύ νεανικά του χρόνια ο Μακρυγιάννης είχε εργαστεί στο σπίτι του Θανάση Λιδωρική, όπου και έκαμε αξιόλογη περιουσία, «σπίτι, υποστατικά και μετρητά 40.000 γρόσια», όπως γράφει ο διπλωμάτης και συγγραφέας Δημήτριος Σισιλιάνος (1875-1974) στο βιβλίο του «Παλαιά και Νέα Αθήνα. Μέρος Δεύτερον. Αι Νέαι Αθήναι μετά την Επανάστασιν του 1821». (Εκδόση Δημητρίου Δημητράκου). «Του τα ξεπλήρωσε του Λιδωρική με το παραπάνω ο Στρατηγός, καθώς έσωσε από την αιχμαλωσία από τους Τούρκους ολόκληρη την οικογένειά του». Γράφει ο Γούδας: «Εσωσε [ο Μακρυγιάννης] εν τω μέσω του πυροβολισμού σύμπασαν την οικογένειαν [Λιδωρική], συγκεκριμένη εκ της συζύγου, της πενθεράς, του διετούς Νικολάου και του νεογέννητου».

Ποια όμως είναι η οικογένεια Λιδωρική; Ο Τάκης

Λάππας, συγγραφέας και ιστορικός (1904-1995), δίνει με κείμενά του απαντήσεις στο ερώτημα αυτό που τις μεταφέρω συνοπτικά. Στη Ρούμελη, στη Φωκίδα, στην περιοχή της Δωριδας και ιδιαίτερα στην επαρχία Λιδωρική καταγράφονται δύο οικογένειες Λιδωρική. Της μιας οικογένειας το σωστό όνομα είναι Τούντας ή Παπαδογεωργόπουλος και της άλλης Σκαρλάτος - από αυτή φτάνει ως τις ημέρες μας σε ευθεία γραμμή εξ αρρενογονίας η οικογένεια του γράφοντος. Οι δύο οικογένειες συγγένεψαν όταν μια κόρη από τους Σκαρλάτους παντρεύτηκε γιο της άλλης, των Τούντας. Έτσι λογίζονται πια ως μια οικογένεια. Στα χρόνια εκείνα από το όνομα του τόπου προσδιορίζονταν και το επώνυμο των ανθρώπων, έτσι οι οικογένειες αυτές έμειναν γνωστές ως Λιδωρική. Για το όνομα Λιδωρική έχουν γράψει στη «Νέα

Στις 11-09-1938, ο Μίλτος Γ. Λιδωρικής προλόγισε την πρώτη παράσταση τραγωδίας στο θέατρο της Επιδαύρου, μετά από αιώνες σιωπής

Εστία» (15 Μαΐου 1944) ο ιστοριοδίφης και συγγραφέας Γιάννης Βλαχογιάννης (1867-1945) και ο διαπρεπής καθηγητής κλασικής φιλολογίας Ιωάννης Κακριδής (1901-1992) (Ιούλιος-Δεκέμβριος 1944). Ο Βλαχογιάννης είχε υποστηρίξει ότι το όνομα είναι καταλωνικής καταγωγής, ο Κακριδής όμως απέδειξε ότι το Λιδωρική υπήρχε ως τόπος με αυτό το όνομα αιώνες πριν τη Φραγκοκρατία. Έτσι το όνομα της οικογένειας κατοχυρώθηκε από τον τόπο.

Την καταγωγή του από τη Ρούμελη ο παππούς μου την υπερασπίστηκε με τον πιο γενναίο τρόπο, με την πολεμική ευζωνική στολή. Το 1897, στον «ατυχή πόλεμο», όπως χαρακτηρίστηκε, δεν είναι στρατεύσιμος, κι έτσι κατατάσσεται ως εθελοντής στο ευζωνικό.

Στα κατάλοιπά του βρήκα το σκίτσο ενός ευζώνου. Στα αγγλικά έγραφε: «M. Lidorikis a volunteer corporal of the Evzonis». Στη συνέχεια, με γράμματα του παππού μου, με μολύβι, σημειώνεται: «Αντίγραφο σκίτσου Ν. Ζωγράφου από το Αγγλικό Περιοδικό The Daily Graphic 19 Απριλίου 1897».

Αναζήτησα μέσω ενός φίλου στο Λονδίνο το φύλλο της εφημερίδας εκείνης της ημερομηνίας. Στην εφημερίδα δημοσιεύεται ανταπόκριση του απεσταλμένου της με τίτλο «On the way to the Front - Greece under Arms» μαζί με το σκίτσο του Λιδωρική και το παρακάτω, σε ελεύθερη μετάφραση, κείμενο:

Ένας Έλληνας Εύζωνας

«Η αίθουσα στο σαλόνι της αμαξοστοιχίας ήταν γεμάτη από έφεδρους αξιωματικούς - συνταγματάρχες, ταγματάρχες και υπολοχαγούς - αλλά το πιο διακεκριμένο μέλος της συντροφιάς ήταν ακράδαν ένας νεαρός Αθηναίος νομικός, ένας εθελοντής δεκανέας του Τάγματος των Ευζώνων. Είναι δύσκολο να συλλάβει κανείς μία στολή πιο γραφική και συνάμα πιο πρακτική από τη στολή που φορούν τα μέλη αυτού του τάγματος. Ένα ολοκέντητο γιλέκο με μακριά, φαρδιά μανίκια, πάνω από μία κατάλευκη φουστάνελα, που προεξέχει μπρος και πίσω, ζαρωμένη σε χίλιες δίπλες. Ένα κατακόκκινο καπέλο με μακριά, μαύρη φούντα και κόκκινα δερμάτινα παπούτσια -κι αυτά στολισμένα στη μύτη με μία μαύρη φούντα ολοκληρώνουν αυτή την τέλεια στολή και, στη συγκεκριμένη στιγμή, δύσκολα θα έβρισκε κανείς ένα πρόσωπο ή μία φιγούρα πιο ταπεινά για να τη φορέσει. Από τη σκοπιά του Βρετανού στρατιώτη, η πειθαρχία δεν επιτρέπει ο δεκανέας και ο συνταγματάρχης του να κάθονται ο ένας δίπλα στον άλλο στο τραπέζι του δείπνου. Αναμφίβολα αυτό δεν είναι κάτι συνηθισμένο στον Ελληνικό Στρατό, αλλά τώρα που επικρατεί ο πόλεμος, μία ιδέα κυριαρχεί στο μυαλό όλων και αυτή είναι ο Πατριωτισμός. Δεν μπορείς να περάσεις ούτε μία ώρα στη χώρα, χωρίς να προσέξεις πόσο ισχυ-

ρό είναι αυτό το συναίσθημα σε κάθε κοινωνική τάξη. Ο συγκεκριμένος δεκανέας βγάζει κάτω από το γιλέκο του ένα περίτεχνο φυλαχτό και μου λέει, με φανερό περηφάνια, ότι το είχε φορέσει ο παππούς του το 1821».

Το φυλαχτό αυτό το ανέφερε ο παππούς μου στην ιδιόχειρη διαθήκη του. Το δωρίζει στον πατέρα μου ως αρχηγό της οικογένειας:

«Δωρώ εις αυτόν το άνωθεν της κλίνης μου και εις σχήμα καρδιάς παλαιών οικογενειακών φυλακτών το παρά της μητρός μου δωρηθέν εις εμέ εν έτει 1897 όταν ανεχώρουν εις το Πόλεμον και το οποίον με διεφύλαξε κατά παντός κινδύνου εις τους άλλους Πολέμους και εις άλλας δοκιμασίας της ζωής μου». Το φυλαχτό αυτό δυστυχώς δεν βρέθηκε μετά το άνοιγμα της διαθήκης στο σπίτι του.

Στο Βαλκανικό Πόλεμο, το 1912, είναι 40 χρονών. Δεν είναι η ηλικία του για να πάει στο μέτωπο. Τον κρατάνε στις μονάδες επιστράτευσης σε βοηθητικές υπηρεσίες. Έχει παντρευτεί, έχει δυο γιους, τον Γεώργιο και τον Αλέξανδρο - τον πατέρα μου, τον Αλέκο Λιδωρική. Έχει εκλεγεί δύο φορές βουλευτής, είναι θεατρικός συγγραφέας και αρθρογράφος σε εφημερίδες και περιοδικά. Υπήρξε τακτικός συνεργάτης της «Εστίας» από την ίδρυσή της, αργότερα αρθρογραφεί στο «Ελεύθερο Βήμα». Ζητάει να πάει στην πρώτη γραμμή του μετώπου. Πολεμάει ως επιλοχίας των ευζώνων σε όλη την πορεία από την Αθήνα έως τη Θεσσαλονίκη. Περιγράφει τον πόλεμο αυτό, μάχη μάχη, στο βιβλίο του «Πολεμικά εντυπώσεις ευζώνου - 20 Σεπτεμβρίου 1912-20 Μαρτίου 1913», που εκδίδεται το 1914 από τον οίκο Γεωργίου Δ. Φέξη.

Θα σταθώ στο βιβλίο αυτό γιατί θεωρώ ότι είναι σημαντικό ντοκουμέντο για όσους μελετούν τον Βαλκανικό Πόλεμο του 1912-13 και ιδιαίτερω την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης. Το βιβλίο του Μιλτιάδη Γ. Λιδωρική δεν αναφέρεται ούτε καν σε περιπτώσεις εκδόσεων ειδικών αφιερωμάτων για την ιστορική αυτή επέτειο.

Ο παππούς μου, πολλά χρόνια αργότερα, θέλοντας, νομίζω, να το προστατεύσει από τη λησμονιά, θα γράψει σε κείμενό του που έχει δημοσιευθεί στην «Απογευματινή» (25 Οκτωβρίου 1970): «Η περιγραφή της εισόδου στην Θεσσαλονίκη έχει δημοσιευθεί εξ ανταποκρίσεώς μου την επομένη της αγαπητήν "Εστία", συμπεριελήφθη δε κατόπιν και εις βιβλίο μου. Είναι μακροκελεστάτη και ακριβεστάτη».

Σε μια αναζήτηση στο Ίντερνετ δεν βρήκα το βιβλίο του Μιλτιάδη Λιδωρική να αναφέρεται σε βιβλιογραφίες για την εποχή εκείνη. Ούτε στη βιβλιοθήκη της «Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών» υπήρχε. Έπειτα από επικοινωνία μου με τον διακεκριμένο ιστορικό και δημοσιογράφο Νίκο Μέρτζο, τότε πρόεδρο της Εταιρείας, του το έστειλα σε φωτοτυπία ώστε να είναι στη διάθεση των μελών της και των ερευνητών.

Σε πρόσφατη έρευνά μου στο πολύ ενδιαφέρον βιβλίο του Χρήστου Π. Ίντου «Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-13-Γεγονότα στην περιοχή του Δήμου Παιονίας», Εκδόση Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών-Δήμος Παιονίας» εντόπισα αναδημοσίευση ενός κεφαλαίου από το βιβλίο του παππού μου που αναφέρεται στην κατάληψη της Γευγελής.

Το βιβλίο του παππού μου δεν έχει φιλοδοξία λογοτεχνική, είναι δημοσιογραφικό ρεπορτάζ που θα το ζήλευε και ο πιο αξιόπιστος σημερινός πολεμικός ανταποκριτής: τόποι, ονόματα, συγκεκριμένες πληροφορίες όχι μόνον από έναν δημοσιογράφο παρατηρητή αλλά και από έναν στρατιώτη που πολεμάει και βλέπει τον διπλανό του πολεμιστή Έλληνα ή Τούρκο να πέφτει νεκρός. Μια από αυτές τις περιγραφές που ακόμη και για τη σημερινή εποχή χρειάζεται προσωπικό και δημοσιογραφικό θάρρος για να γραφούν και να δημοσιευτούν είναι αυτή που παραθέτω: «Μέσα στις χαράδρες διακρίνονταν πτώματα Τούρκων στρατιωτών. Σε μια ρεματιά, και εις απόστασιν ολίγων βημάτων ο εις από τον άλλον, έχουν πέσει εχθροί νεκροί. Τον έναν έχει ήδη κατασπαράξει αγριόχοιρος. Είνε τελείως παραμορφωμένος και έχει κατάστασιν προκαλούσαν την φρίκην. Εφ' όσον προχωρούμεν και νέαι φρικιαστικά εκπλήξεις παρουσιάζονται. Σε κάθε πλαγιά, σε κάθε κοιλώμα βράχων και από ένας και περισσότεροι νεκροί. Ήσαν οι πληγωμένοι της μάχης που είχαν ακόμη λίγη δύναμη να περπατήσουν. Σ' ένα ίσωμα τρία μεγάλα δένδρα, με τους κορμούς χωρισμένους και τους κλάδους ενωμένους προς τα επάνω, έρριχναν μια σκιά που ζητούσε το ζωγάφο και τον ποιητή να την αποθανάτιση. Κάθε κορμός είχαν επάνω του στηλωμένο αλλά μισογεμμένο

και από ένα νεκρό στρατιώτη Τούρκο. Στάθηκαν και τους κύτταξα καλά γιατί είχαν οι νεκροί εκείνοι κάτι θαυμαστόν. Ήσαν εχθροί της Πατρίδος οι τρεις νεκροί, αλλά ήσαν για μένα ήρωες. Αυτό το έβλεπα, το κατάλαβα από τη θέση που βρέθηκαν, από τη στάσι που επήραν προτού πεθάνουν.

Μέσα στους χίλιους που έφευγαν, όταν αυτοί πληγωμένοι πολεμούσαν ακόμη, η δύναμις η άρατος που όλα τα διευθύνει τους διάλεξε.

Με δύο-τρεις πληγές ο καθένας τους, έστησαν το κορμί τους για να πολεμήσουν ακόμη. Ήσαν εχθροί της Πατρίδος και ο καθένας τους ζητούσε την εξόντωσιν του γένους μας, αλλά ήσαν την στιγμήν εκείνη νεκροί που μεσ' στα ματωμένα χέρια τους κρατούσαν σφικτά ένα όπλο και στο χαλασμένο μάτι τους δεν είχε σβύσει ακόμη η ανδρεία. Ο καθένας τους ακουμβισμένος σ' ένα δένδρο είχε μια στάσι αγωνίας, πόνου, οδύνης που συνώδευσαν το ξεψύχισμά τους.

Σέρνοντας είχαν φθάσει έως εκεί, στάθηκαν στη σκιά του δέντρου και ακουμβησαν στο στρήριγμα που τους προσέφεραν η φύσις. Δεν εκρατούσαν ο ένας το μισοσπασμένο κεφάλι του, ούτε την μισονοιγμένη πληγή της κοιλιάς του ο άλλος, ούτε ο τρίτος το τρυπημένο στήθος του. Αλλά και οι τρεις κρατούσαν με χέρια νεκρωμένα το τουφέκι τους. Μια ιδέα πέρασε από το νου μου τη στιγμή εκείνη, να μπορούσα να τους έθαπτα. Αλλά σε ποιον να τολμήσω να το προτείνω ή πού να εύρω καιρόν. Όλοι τρέχαμε προς τα εμπρός».

Ο Λιδωρικής γράφει σε εποχή κορύφωσης του Μεγαλοϊδεατισμού - η χώρα προσδοκά την εθνική της ολοκλήρωση. Το πρώτο βήμα είναι η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης. Ο επιλοχίας των ευζώνων στο βιβλίο του την καταγράφει: «Την 29ην Οκτωβρίου 1913, την ώρα καθ' ην το εν των ταγμάτων μας, το 2ον ευζωνικό, μετέβαιναν εις τον σταθμόν προς υποδοχήν του Βασιλέως των Ελλήνων Γεωργίου του Α', έλαβα διαταγήν παρά του λοχαγού του πυροβολικού Εξαδακτύλου, όπως ανοίξωμεν τον Λευκόν Πύργον και υψώσωμεν την κυανόλευκόν μας. Πράγματι δε την στιγμήν, κατά την οποίαν εν αποθεώσει διήρχετο προ του Πύργου ο Αλησμώνης Βασιλεύς, υψώσαμεν την Σημαίαν, οι κυματισμοί της οποίας εχαιρετίστησαν υπό του ενθουσιώντος λαού διά ζητοκραυγών υπέρ της Πατρίδος και της Ελευθερίας».

Στο κείμενο όμως που δημοσιεύθηκε στην «Απογευματινή» η περιγραφή αυτή διαφοροποιείται. «Πράγματι, την ίδια στιγμήν, που εν αποθεώσει διήρχετο προ του Λευκού Πύργου ο ευτυχής Ηγεμών, ύψωσα εγώ την Σημαία, κατακτηθείσης ούτω της πόλεως διά της αφίξεως του Βασιλέως». Εδώ μπαίνει το ερώτημα: Γιατί ο Λιδωρικής στην αυθημερόν τότε ανταπόκρισή του δεν γράφει ότι είναι αυτός που ύψωσε τη Σημαία και το κάνει 25 χρόνια μετά; Μήπως δεν γράφει την αλήθεια; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα νομίζω ότι πρέπει να είναι αρνητική.

Ο Μιλτιάδης Λιδωρικής στη Γευγελή, επιλοχίας των ευζώνων στους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-1913.

Πρώτον γιατί δεν είναι του χαρακτήρα του και του τρόπου που έζησε και δεύτερον γιατί η εποχή που γράφονται τα απομνημονεύματά του (1938-39) δεν ήταν τόσο μακρινή από τα γεγονότα. Οι πρωταγωνιστές αξιωματικοί και οι συμπολεμιστές του, οι περισσότεροι, θα ήταν εν ζωή και θα ήταν πιθανή μια άμεση διάψευση.

Εγώ πιστεύω ότι τον παππού μου τον σημάδεψε υπαρξιακά ο πόλεμος. Για αυτό θέλησε να κατοχυρώσει δημόσια ότι αυτός ύψωσε τη Σημαία εκείνο το πρωινό στη Θεσσαλονίκη. Είναι μια πράξη που σηματοδοτεί γι' αυτόν μια καινούργια αρχή. Μετά τον πόλεμο εγκαταλείπει οριστικά την πολιτική, χωρίζει φιλικά με τη γυναίκα του, δεν ξαναπαντρεύεται και αρχίζει μια καινούργια ζωή, θα έλεγα «επαναστατική» για την εποχή και για την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκει. Και τον τρόπο της ζωής αυτής υπερασπίζεται προκλητικά. Είναι χαρακτηριστική η απάντηση που δίνει σε μια συνέντευξη που του παίρνει το 1931 ο Κωστής Μπαστιάς στο περιοδικό «Εβδομάς»: «Γράφω πως δουλεύω, αλλά πως γυρίζω και στα καμπαρέ, πως μου αρέσουν υπερβολικά οι υφραίες κυρίες, τα σκυλιά και οι γάτες. Ψάξε να βρης όλα μου τα ψεγάδια και αράδιασέ τα στο χαρτί. Θα διασκεδάσω πάρα πολύ».

Ο Λιδωρικής είναι τότε πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Θεατρικών Συγγραφέων. Να πώς τον περιγράφει στη συνέντευξή του ο Μπαστιάς: «Αν είναι μποέμ, είναι διότι δεν έχει τίποτα κοινό με το υπολογιστικό πνεύμα των πρακτικών ανθρώπων και διότι ποτέ δεν τον επρόμαζεν η περιπέτεια. [...] Θα έλεγα κάτι λιγώτερο από την πραγματικότητα αν τον χαρακτήριζα άφοβο. Δεν φοβάται μέχρι του σημείου ν' αποτολμά τα πάντα».

Το περασμένο καλοκαίρι, ο Σύλλογος πραγματοποίησε εργασίες στο Λιβάδι και στο Σχολείο. Στο Λιβάδι τοποθετήθηκε μία παραδοσιακή καγκελόπορτα στην αριστερή είσοδο, ενώ με κάγκελα έκλεισε στην κορυφή της σκάλας έκλεισε η δεξιά είσοδος. Η αριστερή σκάλα επίσης φωτίστηκε με προβολέα ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον ατυχήματα στην πρόσβαση του κόσμου προς το εντευκτήριο. Φροντίστηκαν οι μουριές και βιάστηκε η λυόμενη μεταλλική κατασκευή που χρησιμοποιεί ο Σύλλογος για σκίαση. Στο Σχολείο τοποθετήθηκε νέα κεραία wi-fi (υπήρχε ήδη στο

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΚΕΠ και στο ξενοδοχείο), προκειμένου να μπορούν όλα τα σπίτια του χωριού να αποκτήσουν οπτική επαφή το δίκτυο, ώστε όποιος θέλει να μπορεί με μικρό σχετικά κόστος να αναμεταδώσει το σήμα και στο σπίτι του. Το κόστος εγκατάστασης του 3ου hotspot που ανήρθε στα 600€, το κάλυψε ο Σύλλογος Γαμβρών και Νυμφών Κροκυλείου μετά από πρόταση που

έκανε ο Σύλλογος στον πρόεδρό κ. Ρουμπάνη Θόδωρο. Με απόφαση της τελευταίας Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου, η λειτουργία και συντήρηση του δικτύου wi-fi παραχωρήθηκε στην τοπική κοινότητα, προκειμένου να υπάρχει καλύτερη τεχνική υποστήριξη. Επίσης τοποθετήθηκε ένας ηλεκτρολογικός πίνακας στο εξωτερικό του κτιρίου του σχολείου που θα μπορεί να δίνει επαρκή παροχή ηλεκτρικού ρεύματος στον προαύλιο χώρο κατά τη διάρκεια συναυλιών και εκδηλώσεων. Τέλος προστέθηκε ένα σποτ στο μουσείο ώστε να φωτίζεται ο πίνακας ζωγραφικής του Χαράλαμπου Στέφου.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Συνέχεια από σελ. 1

(και την σύζυγο) του ραββίνου ήταν ο Λιδωρικιώτης Δρόσος Πουρνιας.

Την Παρασκευή 12η Αυγούστου 2016, ο εγγονός του ραββίνου Αθηνών, κ. Νισήμ Μπενμαγιώρ Μηχανολόγος - Ηλεκτρολόγος Μηχανικός Ε.Μ.Π επισκέφθηκε το χωριό μας, αποδεχόμενος πρόσκληση του Συλλόγου προκειμένου να δώσει μία ομιλία για την δράση του παππού του. Σκοπός της ομιλίας ήταν να γνωρίσουν καλύτερα οι Κροκυλιώτες την δράση και το έργο μίας σημαντικής προσωπικότητας του Ελληνικού Εβραϊσμού. Τον πρόλογο έκανε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ευάγγελος Γραββάνης ο οποίος αναφέρθηκε κυρίως στην προαναφερθείσα έκθεση του Δημ. Δημητρίου (Νικηφόρου) καθώς και στις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν μετά την δημοσιοποίησή του ντοκουμέντου στο περιβάλλον του χωριού.

Ο κ. Νισήμ Μπενμαγιώρ, ξεκίνησε την ομιλία του αναφερόμενος στην από αρχαιοτάτων χρόνων Εβραϊκή παρουσία στην Ελλάδα και στην εξέλιξη και λειτουργία των εβραϊκών κοινοτήτων της χώρας. Τονίστηκε η συμμετοχή των Εβραίων στον πόλεμο του 1940 καθώς όταν οι Ιταλοί και οι Γερμανοί επιτέθηκαν κατά της Ελλάδος, 12.898 Εβραίοι πολέμησαν στις τάξεις του Ελληνικού Στρατού από τους οποίους οι 343 έφεραν το βαθμό του αξιωματικού ή του υπαξιωματικού. Στη συνέχεια παρουσίασε την διαδρομή του Ηλία Μπαρζιλιάϊ μέχρι την ανάληψη των καθηκόντων του ως Ραββίνου Αθηνών και το έργο του στην Κοινότητα της Αθήνας μέχρι το Σεπτέμβριο του 1941, οπότε ως Αρχираββίνος, ανέλαβε Πρόεδρος της Κοινότητας. Αναλυτικά αναφέρθηκε στα γεγονότα και τις ενέργειες του ραββίνου το Σεπτέμβριο του 1943 που οδήγησαν στην επιτυχημένη διαφυγή των περισσότερων Εβραίων.

Ακολούθησε η περιγραφή της διαφυγής του ίδιου του ραββίνου και της οικογένειάς του, αρχικά στην Ξηρονομή και μετά στο Κροκύλειο μέσω Λιδωρικίου. Στο σημείο αυτό ο κ. Μπενμαγιώρ ανέφερε τα εξής:

«Η ιστορία της διαμονής του παππού μου και της οικογένειάς του στο χωριό σας είναι γνωστή, χάρη στις δημοσιεύσεις άρθρων στην εφημερίδα σας. Εγώ το μόνο που μπορώ να πω, είναι να μεταφέρω τα αισθήματα ευγνωμοσύνης για την ημερία μετά την καταδίωξη, ασφάλεια μετά τον φόβο του κυνηγημένου. Ένα μεγάλο ευχαριστώ προς όλους και όλες που συνέβαλλαν στη διάσωσή τους. Θα ήθελα εδώ να τονίσω την ανάμνηση της κυρίας Σαΐτη που διατηρούσε η μητέρα μου η οποία έκανε ότι ήταν δυνατόν προκειμένου να απαλύνει τους πόνους της και να ξεπεράσει την ασθένεια του τύφου, πολύ επικίνδυνη εκείνη την εποχή. Από το Κροκύλειο έφυγαν την άνοιξη του 1944 αναγκαστικά για το Καρπενήσι όπου έμειναν μέχρι το τέλος του πολέμου και από εκεί επέστρεψαν στην Αθήνα.»

Άρθρο σχετικό με την εκδήλωση φιλοξενήθηκε και στο τεύχος Οκτωβρίου του τριμηνιαίου περιοδικού ΑΛΕΦ της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών. Το άρθρο που περιλαμβάνει ολόκληρη την ομιλία και αναδημοσιεύθηκε και στην ιστοσελίδα του Συλλόγου μας.

Η εκδήλωση που παρότι δεν συγκέντρωσε όσο κόσμο θα θέλαμε, ενθουσίασε ιδιαίτερα όσους ήρθαν και απέσπασε πολλά εγκωμιαστικά σχόλια.

ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΣΤΟ ΧΩΜΑΤΟΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΓΛΑΒΙΣΤΑΣ

Η αυξανόμενη ζήτηση που υπάρχει από τον κόσμο για δραστηριότητες βουνού, σε συνδυασμό με τη φυσική ομορφιά που διαθέτει ο τόπος μας, δημιουργεί ένα νέο πεδίο στο οποίο οι πολιτιστικοί Σύλλογοι της περιοχής μας αξίζει να αξιοποιήσουν. Αυτό προσπαθούν να επιτύχουν και οι Σύλλογοι Κροκυλιωτών και Περιβολίου, επιλέγοντας να διοργανώσουν για δεύτερη συνεχή χρονιά «Λαϊκή Πεζοπορία» 10χλμ στο Δασικό δρόμο Κροκυλείου - Αγλαβίστας. Εκδήλωση σαν σκοπό έχει την άθληση και τη διασκέδαση, παράλληλα όμως προχωρεί και στην σύσφιξη των σχέσεων με το γειτονικό χωριό. Έτσι για πρώτη φορά, στα Μακρυγιάννεια 2015, δύο ξεχωριστά γκρουπ, ξεκίνησαν ταυτόχρονα να πεζοπορούν με αφετηρία το καθένα το χωριό του και με σκοπό να συναντηθούν και να ενωθούν στη μέση της διαδρομής και να καταλήξουν όλοι μαζί στο Περιβόλι.

Το ίδιο συνέβη και το πρωινό της 11ης Αυγούστου 2016, με τη διαφορά ότι ο θερμοκρασιόμετρος της δεύτερης αυτής πεζοπορίας πραγματοποιήθηκε στο Κροκύλειο, μιας και ήταν η σειρά του Συλλόγου μας να αναλαμβάνει το «κέρασμα» των συμμετεχόντων. Έτσι ένα τραπέζι χαμηλού μεν κόστους αλλά υψηλού

κεφιού στήθηκε κάτω από την πλατεία με μεζεδάκια του κατστήματος, εδέσματα των μελών του Συλλόγου και ποτά από το Λιβάδι.

Η εκδήλωση είχε και πάλι μεγάλη απήχηση στο κόσμο και οι πεζοποροί των δύο χωριών, αποχαιρετίστηκαν, ελπίζοντας να ανταμώσουν ξανά την επόμενη χρονιά.

Η ομάδα του Κροκυλείου στον Αη-Θανάση, λίγο πριν αναχωρήσει.

ΠΑΖΑΡΙ

Το παζάρι λειτούργησε 11-15 Αυγούστου, φιλοξενούμενο στο σπίτι. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στα μέλη του Συλλόγου καθώς και σε νέους του χωριού μας για την διάθεση προϊόντων στο παζάρι μας καθώς και τον χρόνο που διέθεσαν για την εύρυθμη λειτουργία του παζαριού. Την μέριμνα της λειτουργίας του είχε για μια ακόμη χρονιά η κ. Λούη Γιάννα, ενώ την οργάνωση του χώρου ανέλαβε η κ. Ψυρρή Ελένη, η οποία προσέφερε και πλήθος προϊόντων που ετοίμασε ή αγόρασε για το σκοπό αυτό. Προϊόντα προσέφεραν οι κυρίες και κύριοι, Αυγερόπουλος Κώστας, Βάρσου (να μας συγχωρέσει που δεν σημειώσαμε το μικρό της όνομα), Γεωργιάδης Βαγγέλης και Μαριαλένα, Γραββάνη Μαίρη, Καραγκιούλη Μαρία, Καρκαβίτσα Τασία, Κουτσούκου Ασημούλα, Κούρτης Γιάννης, Λαμπρόπουλος Αντώνης, Λούη Ελένη, Μανίκα Ντίνα, Μπακαρέζου Ελένη, Μπαρμπούτη Σούλα, Παγώνη Βάσω, Παγώνης Θανάσης, Παπαδημητρίου Αλέκα, Πουλοπούλου Μαρία, Σαΐτη Γαλάτεια, Ψύττα Εφη.

Τους ευχαριστούμε όλους όπως επίσης και τον κ. Καραμπέλο Χαράλαμπο που για ένα ακόμη καλοκαίρι μας διέθεσε το κτίριο της πλατείας για την στέγαση του παζαριού.

Η ΟΡΧΗΣΤΡΑ Noi Him ΣΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

Πλήθος κόσμου μαζεύτηκε στην έντεχνη/λαϊκή βραδιά, που έγινε στις 14 Αυγούστου στο Λιβάδι (τη γνωστή μας Ντίσκο). Παρά το τσουχτερό κρύο, ο κόσμος γέμισε τον χώρο και αποζημιώθηκε με ένα πλούσιο και ποιοτικό πρόγραμμα ελληνικού τραγουδιού. Η ορχήστρα Noi Him (ΜπουART) με τα μέλη της Γιώργος Μάνθος (ακορντεόν), Αριστοτέλης Νήρας (κιθάρα) και Φωτεινή Γεροπούλου (βιολί) διασκέδασαν το κοινό με το πρόγραμμα τους κάτω από τον έναστρο ουρανό. Την ηχολψία ανέλαβε ο κ. Κουτσούκος Χάρης που τον ευχαριστούμε. Ο κόσμος χόρεψε, τραγούδησε και διασκέδασε μέχρι νωρίς το ξημέρωμα.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΔΩΡΙΔΑΣ

Ο Σύλλογος συγκρότησε ομάδα μπάσκετ προκειμένου να συμμετέχει στο ερασιτεχνικό πρωτάθλημα μπάσκετ Δωρίδας που διεξήχθη στον Ζωριάνο 13 Αυγούστου, συγκρότησε ομάδα μπάσκετ όλων των ηλικιών. Η ομάδα μας έπαιξε με την Ζοριάνο και πραγματοποίησε εξαιρετική εμφάνιση παρόλο που δεν κατάφερε να κερδίσει το παιχνίδι. Στο άλλο παιχνίδι μεταξύ Πενταγιού - Αλποχώρι επικράτησε το δεύτερο. Την επομένη ημέρα έπαιξαν οι νικητές του πρώτου αγώνα με το Αλποχώρι να κερδίζει την πρόκριση για τα τελικά του πρωταθλήματος ενώ ο δίκος μας αγώνας με την Πενταγιού ακυρώθηκε αφού η ομάδα του γειτονικού χωριού δεν προσήλθε. Τα ονόματα των 11 παικτών της ομάδας μας, που διακρίθηκαν για την αγωνιστικότητα και το ήθος στη διοργάνωση, ήταν κατά ηλικιακή σειρά:

Βάλλης Ευθύμιος του Νικολάου (2007)
Πλεμμένος Δημοσθένης του Παναγιώτη (2007)
Καλογιαννάκης Άγγελος του Γεωργίου (2007)
Παγώνης Γιάννης του Αθανασίου (2002)
Γραββάνης Γιωργής του Παρασκευά (2001)
Προύντζος Ηλίας του Αριστοτέλη (2001)

Διαμαντόπουλος Γιώργος του Ιωάννη (1985)

Καλογιαννάκης Γιώργος του Αγγέλου (1974)

Πετρέλης Γιάννης του Σταύρου (1976)

Ζωγράφος Αλέκος του Παναγιώτη (1972)

Πλεμμένος Παναγιώτης του Δημοσθένη (1971)

Για την συμμετοχή στο πρωτάθλημα ήταν υποχρεωτική η χρήση αθλητικών εμφανίσεων, ως εκ τούτου αγοράστηκαν στολές μπάσκετ, οι οποίες μετά το παιχνίδι συγκεντρώθηκαν και φυλάσσονται στην αποθήκη του σχολείου για μελλοντική χρήση.

Τέλος για μια ακόμα φορά έγινε εθελοντική αιμοδοσία για την Τράπεζα αίματος του Συλλόγου με αρκετούς εθελοντές που τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα. Θυμίζουμε υπάρχουν διαθέσιμες φιάλες οπότε σε περίπτωση ανάγκης, μπορείτε πάντα να απευθύνεστε στα μέλη του Συλλόγου προκειμένου να σας διατεθεί μία ή και περισσότερες φιάλες αίματος.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Για άλλη μία χρονιά κινητή μονάδα αιμοληψίας του Γενικού Νοσοκομείου Αμφισσας, ήρθε στο χωριό μας με επικεφαλής τον κ. Δημήτριο Μπουργανό συνεχίζοντας την επιτυχημένη συνεργασία των τελευταίων ετών. Η αιμοληψία που πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο προκειμένου να διευκολυνθεί καλύτερα η πρόσβαση όλων των αιμοδοτών, ενίσχυσε τα αποθέματα σε φιάλες αίματος της Τράπεζας αίματος που διατηρεί ο Σύλλογος. Για ανάγκες σε αίμα μπορούν τα μέλη του Συλλόγου και οι χωριανοί να απευθύνονται στον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου κ. Μαυραγάνη Ε. Δημήτριο τηλ. 6946950819.

ΜΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ - ΠΑΙΔΟΤΟΠΟΣ

Σε παιδότοπο μετατράπηκε το απόγευμα της Πέμπτης 11 Αυγούστου η πλατεία του χωριού, όταν η Κινητή Μονάδα Ψυχικής Υγείας Αμφισσας έφτασε στο χωριό προκειμένου να έρθει σε επαφή με τα παιδιά του χωριού μέσα από τη ζωγραφική και το παιχνίδι. Τέσσερα συνολικά άτομα, εξειδικευμένα στην ψυχική υγεία ήρθαν και μετέτρεψαν μαζί με τα παιδιά του χωριού τον χώρο της πλατείας σε ένα προαύλιο χαράς και δημιουργίας. Μέσα από πολλές ομαδικές δράσεις τα παιδιά διασκέδασαν, κοινωνικοποιήθηκαν και γέμισαν από παιχνίδια και δημιουργίες.

ΛΟΙΠΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Το Λιβάδι παρά τα κατασκευαστικά προβλήματα που έχει λειτούργησε για άλλη μία χρονιά κανονικά, συγκεντρώνοντας κόσμο κυρίως το βράδυ με την ζωντανή ορχήστρα. Στο Λιβάδι πραγματοποιήθηκε και Λαϊκή συνέλευση που συγκάλεσε ο Εκπρόσωπος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Κώστας Αυγερόπουλος προκειμένου να συζητηθούν προβλήματα του χωριού και να γίνει ανταλλαγή απόψεων. Οι εκδηλώσεις του 2016 έκλεισαν στις 16 Αυγούστου με την καθιερωμένο χορό των Γαμβρών και Νυμφών Κροκυλείου στη πλατεία, που συμπλήρωσε τα 40 χρόνια θεσμού (από το 1976). Κατά γενική ομολογία όλες οι εκδηλώσεις άφησαν πολύ καλές εντυπώσεις και ευχαρίστησαν τους συμμετέχοντες σε αυτές.

Την οργάνωση των εκδηλώσεων ανέλαβαν τα μέλη του ΔΣ που βρέθηκαν στο χωριό, οι Γραββάνης Βαγγέλης, Μαυραγάνης Δημήτρης, Σαΐτης Κώστας, Ζωγράφος Αλέκος, Λούη Ελένη και Τριαντόπουλος Μάκης. Σημαντική βοήθεια επίσης προσέφεραν οι Γραββάνης Παρασκευάς, Ζαχαρά Άννα, Ιωάννα Ζωγράφου, Νατάσα Γιαννακοπούλου, Παγώνη Βάσω, Πουλοπούλου Κωσταντίνα, Γεωργιάδη Μαριαλένα, Προύντζος Ηλίας, Γραββάνης Γιωργής, που τους ευχαριστούμε.